

geringen den Tilslutning til disse Foranstaltninger, som den efter min Mening har Krav paa, og den Tillidserklæring, som den i lige saa høj Grad har Krav paa. For saa vidt have Forespørgerne gjort en god Gerning, om de end neppe have gjort det for at lette Regeringens Stilling. Faktisk tror jeg, at det er ganske naturligt, at det nu former sig, saaledes som det vil ske. Jeg er fremkommen med disse Udtalelser ikke blot paa egne Vegne, men har i Forvejen forvisset mig om, at Medlemmerne af den Valggruppe, jeg tilhører, ere enige med mig. Jeg skal til Slutning paa det varmeste anbefale Vedtagelsen af den af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) stillede Dagsorden.

Ordføreren for Forespørgerne (P. Knudsen):

Jeg kan ikke tilraade at stemme for den Dagsorden, der er stillet, og vil tilraade mine Partifæller at stemme imod den. Vi kunne for vort Vedkommende ikke udtale vor Tilslutning til, hvad Reringen har foretaget, idet vi anse disse Foranstaltninger for at være ikke blot unødvendige, men ogsaa farlige for vort Land, og anse dem for at være et Led i de Bestræbelser, som Højre i sin Tid har udfoldet, for at befæste København. Jeg sigter her navnlig til de Befæstningsanlæg, der ere anlagte paa Saltholmen. Jeg kan derfor ikke udtale min Tillid til, at Reringen for Fremtiden vil begrænse sig til, hvad den anser for rigtigt, da jeg mener, Reringen allerede i, hvad der er sket, har overskredet, hvad der forekommer mig at være rigtigt, og har foretaget Ting, jeg ikke kan være med til. De Oplysninger, den ærede Konseilspræsident er fremkommen med, vise jo, at den Sag meget godt kunde have været foretaget her i Tinget, meget godt kunde have været forelagt for Rigsdagen, saa havde man faaet at vide, hvad der forestod, og man kunde have faaet Lejlighed til at udtale sig derom. Lige saa godt som den ærede Konseilspræsident kan give disse Oplysninger nu, lige saa godt kunde de have været givne paa et tidligere Tidspunkt.

Men den ærede Konseilspræsidents Oplysninger indeholdt ikke alt. Jeg havde tilladt mig at spørge, hvorledes det forholder sig med de ekstraordinære Indkaldelsesordrer, som ere udfærdigede, hvilken Betydning de have, derpaa forekommer det mig ikke, at den ærede Konseilspræsident svarede noget.

Baade den ærede Konseilspræsident og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) have fremhævet, at Reringen paa sit eget Ansvar maatte tage Situationen under Overvejelse og paa Basis deraf foretage de Handlinger, den maatte anse for nødvendige. Det forekommer mig, at Venstre her tager et helt andet Standpunkt end over for Højreregeringen i sin Tid; for da Ministeriet Hørring brugte 500,000 Kr. af Statskassen, var det netop ogsaa under en bestemt given Situation, som den daværende Regering ansaa for at være af en saadan Beskaffenhed, at der maatte foretages noget. Hvad sagde Venstre den Gang? Det sagde: Ministeriet burde have sammenkaldt Rigsdagen og talt med den om det, det var dets Pligt at gøre det. Og hine Foranstaltninger blev jo dog den Gang truffene i Sommertiden, medens Rigsdagen var hjemsendt, men her træffes disse Foranstaltninger, medens Rigsdagen sidder, og skønt der med største Lethed kunde have været ført Forhandling med den. Det har Reringen imidlertid undladt at gøre; men jeg ser ikke, hvorfor saadanne Foranstaltninger skulle kunne foretages, uden at Rigsdagen ved Besked derom. Jeg synes, det er Regeringens Pligt at forelægge Situationen for Rigsdagen og sige, hvad den agtede at gøre.

De Udtalelser, der kom frem fra Konseilspræsidenten og Ordføreren, forekom mig at have en saadan Karakter, at de ikke pegede i den Retning, Venstre tidligere har arbejdet i: disse Udtalelser om, at vi som lille Stat maa følge med i de store Staters Rustninger, ere jo af samme Beskaffenhed som dem, Højre har brugt i mange Aar, men som Venstre stadig er gaaet imod, og som jeg og mit Parti stadig ville gaa imod. Netop et Land som Danmark, der ikke i militær Henseende kan gøre sig gældende, maa gaa bort fra Militarismen og Rustningsvæsenet, kun derved er det i Stand til at gøre sig gældende, kun derved er det i Stand til at holde sig uden for de Stridigheder, de store Lande komme ind i.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds mente, at Reringen ikke kunde sidde fra 1. April i det ene Aar til 1. April i det andet Aar og være bunden til de Midler, den havde, men maatte kunne bruge Midler ud over, hvad der var bevilget. Han nævnedes som Eksempel, at en Jernbanedæmning blev bortskyllet og vilde bevirke Standsning af Trafikken: en saadan Foranstaltning som at udbedre